

[Gert Petersen.]

må forsvare sig i en kamp, som kommer til at gælde deres egen fremtid. Det er jo det, det drejer sig om. Derfor kan vi ikke stemme for dagsordenen, men vi kan altså ikke have noget imod, at man udtrykker forventninger om, at forhandlingerne bringes til en lykkelig afslutning, så vi vil undlade at stemme.

De andre dagsordensforslag vil vi naturligvis stemme imod.

Hr. Aukens humor udfoldede sig rigtig heroppefra på det morsomme, -men lidt primitive plan, som nu engang er kendetegnende for - jeg skal ikke sige hvem. Jeg vil godt sige til hr. Auken, at bortset fra at jeg morede mig over vittighederne - for jeg kan såmænd også være ret primitiv i min holdning til sligt - så undrede jeg mig over, at de spørgsmål, jeg havde stillet, og som jeg selv pegede på var de vigtigste, dem fik jeg ikke noget svar på. Jeg lagde godt nok mærke til, at jeg fik at vide, at der er sluttet lægeoverenskomst, og dér tager man hensyn til augustforliget osv. Jeg gad nok se, hvordan man vil sikre, at indtægterne for f. eks. højtlønnede akademikere i liberale erhverv højst stiger 6 pct. i løbet af året. Det har vi ikke set nogen som helst garanti for. En sådan garanti kan ikke gives under de nuværende omstændigheder, og man har ikke søgt at skabe den. Det er altså simpelt hen noget snak, det, som er kommet her.

Men jeg spurgte også - og det interesserer mig egentlig meget mere, for det drejer sig om den forespørgsel, socialistisk folkeparti har stillet - når man for fremtiden vil arbejde med en sådan model og folketingsudarbejder en lønramme, hvad så hvis lønmodtagerne siger nej til den? Hr. Auken henviste til, at det kun var sket én gang i historisk tid, nemlig i 1956. Ja men hvad nu, hvis det sker igen? Det er et helt grundlæggende og fundamentalt spørgsmål, om folketingsudarbejder fast skal til at udarbejde lønrammer, inden overenskomstforhandlingerne begynder, og om folketingsudarbejder så agter at gribe ind, hvis de lønrammer ikke bliver overholdt, også når de ikke bliver overholdt fra arbejds side. Jeg vil tage intet svar for et bekræftende svar. Hr. Auken sagde, at man skal tage stilling til de konkrete situationer. Ja, den har vi hørt mange gange, det betyder at lægge alle principper til side og bare trille derudaf og hoppe fra tue til tue, som man nu bedst kan. Meget vel, intet svar er også et svar.

Det vil jeg tage som en bekræftelse på, at man fremtidig agter at køre videre med dette lønrammesystem, og hvis lønmodtagerne ikke retter sig efter det, vil man gribe ind over for dem.

Men talerstolen er hr. Aukens, han kan demtere mine onde, forkerte opfattelser, hvis de er så onde og forkerte.

Honoré (KrF):

Jeg skal ganske kort præcisere med hensyn til socialdemokratiets dagsordensforslag, at kristeligt folkeparti ikke kan stemme for dette forslag, som støttes af andre partier, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og det radikale venstre. Når vi ikke kan stemme for det, så skyldes det, at dette dagsordensforslag helt mangler en holdning til den overenskomststridige bladkonflikt, og fordi det ikke munder ud i egentlig handling. Men vi kan heller ikke stemme imod, da dagsordensforslaget rummer nogle konstateringer, som er rigtige nok, og fordi vi ikke kan have noget imod, at arbejdsmarkedsudvalget får besøg og får en orientering om, hvad der foregår. I konsekvens heraf vil vi undlade at stemme vedrørende dette dagsordensforslag.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg var noget overrasket over hr. Honorés tale. Jeg har forstået på de udtalelser, der kom i forbindelse med fremsættelsen af ændringsforslaget, at den dagsorden, som hr. Auken havde foreslået, kunne man i det væsentlige tilslutte sig. Jeg tror, hr. Christophersen udtrykte det på den måde, at man ville komme med noget, man anså for forbedringer. Nu siger hr. Honoré, at man ikke kan stemme for den. Jeg forstår, at man end ikke vil kunne stemme for den, efter at afstemningen om ændringsforslaget har fundet sted. Det undrer mig. Jeg synes dog, at hr. Honoré og andre, der ønsker disse forbedringer, må kunne indse betydningen af, at et så stort flertal som muligt kommer med denne udtalelse, disse henstillinger, hvad man vil kalde det, over for parterne, der ligger i hr. Aukens forslag.

Hr. Honoré siger, at der mangler en holdning. Ja men hvad er det for en holdning, man vil have ind? Hvis det er udtrykket »fordømmer«, så har jeg svaret på det. Selvfølgelig fordømmer vi alle noget ulovligt. Og resten af det kan vi udmærket tage op i arbejdsmarkeds-